

DIA A DIA **amb Déu**

Núm. 259 1r trimestre 2021

L'AMOR EN MAJÚSCULES

“Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així doncs, estimeu-vos els uns als altres. Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres”

JOAN 13,34-35

Fa 36 anys que soc part d'aquesta comunitat, sempre m'he sentit estimada aquí i estimo a tots els que la formem. Durant aquests anys he compartit la meva vida amb molts de vosaltres a qui vaig trobar aquí, amb d'altres que ja no hi son però que m'han deixat petjada i amb els qui fa menys temps que son comunitat i m'hi heu trobat, tots teniu el vostre espai al meu cor.

És dins d'aquest amor i comprensió, que publiquem aquest Dia a dia amb Déu, una mica més tard del que és l'habitual. És una publicació rescatada d'un temps passat, però que ben segur ens farà meditar cada dia perquè la Paraula és per sempre.

També comunicar-vos que no sortiran els aniversaris per la llei de protecció de dades ja que no tenim totes les aprovacions necessàries.

I no vull oblidar dir-vos que encetem un nou any, un any ple d'incògnites, més interrogants que mai ens volten per damunt dels nostres caps i els nostres cors; però per damunt de tot, el Senyor és amb nosaltres, ens acompanyarà la seva fidelitat i ens seguirem estimant com fins ara i sent una comunitat, amb les seves mancances, segur que sí, però amb un amor en majúscules que ens inclou a totes i tots.

Anna Guinot
(19/01/2021)

Redacció d'aquest DIA A DIA: Editorial: Anna Guinot.
Comentaris Anna Guinot i Marta López.(1 trim 2013):

Compte bancari:
Triodos Bank: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE) c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98
--

CULTES 1r trimestre 2021 (confinament)

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICADOR</i>	<i>butlletí</i>
03/01/2021	Marta LÓPEZ	Alícia
10/01/2021	Marta LÓPEZ	Daniel
17/01/2021	Marta LÓPEZ	Rubèn
24/01/2021	Samuel FABRA	Caroli
31/01/2021	Marta LÓPEZ	Samuel
07/02/2021	Marta LÓPEZ	Alícia
14/02/2021	Marta LÓPEZ	Daniel
21/02/2021	Marta LÓPEZ	Rubèn
28/02/2021	Judit PALLÀS	Caroli
07/03/2021	Marta LÓPEZ	Samuel
14/03/2021	Marta LÓPEZ	Alícia
21/03/2021	Marta LÓPEZ	Daniel
28/03/2021	Marta LÓPEZ	Rubèn

Divendres 1 **gener** Salms 25, 4-10

Deixem enrere un any per encetar-ne un altre; omplim de propòsits els dies que vénen, omplim d'esperança el futur que se'ns obre davant. Fem-ho en la confiança que Déu sempre està disposat ha mostrar-nos els seus camins, camins nous però sempre presidits per l'amor i la veritat.

Dissabte 2 **gener** Gènesi 12, 1-3

Som un gran poble, un poble que neix d'un passat antic i s'obre a un futur etern; som un gran poble amb una missió: ser de benedicció per a totes les nacions de la terra. Però no estem sols en aquesta tasca, caminem en la promesa que a través nostre Déu beneirà tota la humanitat.

Diumenge 3 **gener** Isaïes 56, 4-8

La salvació de Déu vol arribar a tots i a totes, fins i tot a aquells que nosaltres potser rebutgem o aquells que pensem que no són dels nostres. Déu vol obrir-se per convertir-se en casa d'oració per a tots els pobles. Prenguem exemple. Convertim-nos en una llar oberta a tots, una llar on tothom pugui trobar alegria.

Dilluns 4 **gener** Gàlates 3, 23-29

Som fills i filles de la fe, hereus d'una promesa de salvació i benedicció, que vol aglutinar en el seu si a tota la humanitat, perquè tots ens podem unir en el Crist; Ell ens revesteix i ens fa germans, és en Ell que podem superar les nostres diferències i construir-nos com a una família d'iguals.

Dimarts 5 gener Joan 1, 1-14

Aquell que és Déu, aquell que és Vida i és Llum va venir al món, va fer-se un de nosaltres, va acampar entre nosaltres. Jesucrist, el Fill de Déu, va convertir aquest món en el seu, la nostra humanitat en la seva essència; Jesucrist, el Fill únic, ens ha mostrat la seva glòria, en Ell hem conegut l'amor i la veritat.

Dimecres 6 gener Salms 22, 22-31

Proclamen el nom de Déu, el lloem amb gratitud, perquè Ell no ens ha pas abandonat. En moments de tristor, Ell ha estat amb nosaltres. En moments de dolor, Ell ens ha consolat. Proclamarem i anunciarem enmig de totes les nacions que Déu és fidel, que Ell fa justícia i que tots nosaltres vivim pel seu alè. Al·leluia.

Dijous 7 gener Deuteronomi 10, 12-22

Un pacte demana exigències a les parts que el formen; però, el més meravellós és que Déu mateix s'ha compromès amb nosaltres! Aquell que fa grans prodigis i obres terribles ens mira amb amor i ens cuida. Ells compleix les seves promeses i no abandonarà el seu poble.

:

Divendres 8 gener 1ª Samuel 16, 1-13

El Senyor no mira com nosaltres mirem, ells no es deixa enlluernar per l'aparença exterior; Déu mira el cor de les persones i veu molt més enllà que nosaltres. Mirem al voltant nostre amb la mirada del Senyor i ens adonarem que les persones són plenes de possibilitats.

Dissabte 9 gener Jeremies 31, 31-34

És Déu mateix qui s'ha revelat als nostres cors i les nostres ments, per això podem conèixer-lo. El seu Esperit ens mostra allò que Ell vol de nosaltres. La seva Paraula ens revela la seva voluntat. Els nostres pecats, les nostres iniquitats han estat oblidades, perquè Déu és qui ha volgut habitar amb nosaltres.

Diumenge 10 gener Eclesiastès 1, 1-11

El Predicador mira el món amb els ulls del cansat, veu vanitat al seu voltant i el seu cor no troba res que l'ajudi a continuar. Moltes vegades ens sentim com ell, és bo reflexionar sobre les coses que ens entristeixen. Quan som capaços d'analitzar la nostra situació amb sinceritat és quan podem superar-la.

Dilluns 11 gener Colossencs 2, 8-14

La societat vol instruir-nos, vol fer-nos viure d'una manera determinada, que per ella és satisfactòria. Però, no podem oblidar que hem estat batejats amb Crist, el veritable esser humà, que en Ell trobem la veritat de com viure, i que en Ell és on aconseguim ser dones i homes complets. Ell és la fortalesa que necessitem per tirar endavant.

Dimarts 12 gener Mateu 28, 16-20

Més enllà dels nostres dubtes, més enllà de les nostres pors, Jesús ens espera per caminar amb nosaltres. El seu manament és clar: hem de treballar perquè tots aquells i aquelles que ens rodegen puguin viure el Regne que Ell ens oferí, però aquesta tasca no la farem sols, perquè Ell és amb nosaltres cada dia.

Dimecres 13 **gener** Salms 139, 1-18

Encara que moltes vegades no en som conscients, la presència del Senyor ens acompanya en tot moment. Ell ens coneix des de sempre, i encara que això, com li succeïx al salmista, pugui fer-nos por, en realitat ens parla del seu immens amor per nosaltres, perquè més enllà de les nostres virtuts o els nostres defectes, l'amor de Déu sempre és amb nosaltres. La seva presència a la nostra vida és per sempre.

Dijous 14 **gener** Proverbis 3: 1-12

Deixem-nos guiar pel Senyor que ens veu des de d'alt. Si mai has tingut l'ocasió de veure-hi des d'una alçada considerable, tens una panoràmica que et permet veure el que pot arribar a passar als que caminen o condueixen a baix. Els avisaries abans que tingués lloc un accident, una topada o una caiguda. Com que la nostra visió és limitada, ens hem de deixar guiar per Déu, ell sap el perquè de les coses que ens toca viure. (A.G.)

Divendres 15 **gener** 1 Timoteu 4: 6-11

Molts de nosaltres esperem el cap de setmana per poder dedicar una mica de temps a l'esport: anar amb bicicleta, fer una caminada, etc....i això és bo per al nostre cos; però no hem d'oblidar que també el nostre esperit necessita dedicació. No sóc una entusiasta de la gimnàstica, però procuro fer exercici per prescripció mèdica i per mantenir el meu cos en bon estat. De la mateixa manera procuro fer exercici espiritual, pregar, llegir la Bíblia, servir els altres i viure una vida agradable a Déu. Segurament no trauré un 10 en cap dels dos sentits, però intento buscar l'equilibri i mantenir-me en forma. Què em dius de tu? (A.G.)

Dissabte 16 **gener** Hebreus 10: 19-25

Moltes persones no vénen a l'església per diversos motius, perquè plou, fa fred, el predicador d'avui no m'agrada.....però especialment quan un està trist o angoixat o li fa mal el cor per problemes familiars o financers el lloc on és millor acudir, no deixa de ser l'església. Potser el sermó d'aquell diumenge, o un himne o una pregaria o potser una conversa amb aquell germà que mai has saludat pot fer que el teu estat d'ànim canviï per millorar i és que tots necessitem la comunió cristiana. (A.G.)

Diumenge 17 gener Lamentacions 3, 19-33

Davant l'abatiment, la por, la desesperança i l'horror de la guerra a Jerusalem el profeta aixeca el ulls a Déu esperant en Ell, confiant en la seva salvació. Les misericòrdies de Déu es renoven cada matí, aquesta és la força que el fa tirar endavant. Davant l'aflicció confiem en el Déu altíssim que no s'oblidarà per sempre de nosaltres.

Dilluns 18 gener Miquees 6, 6-8

(Setmana d'oració per a la unitat dels cristians 18-1 al 25-1)

Déu demana de nosaltres justícia i misericòrdia, res més. Moltes vegades som nosaltres mateixos els que ens exigim sacrificis, els que creiem que hem de fer alguna cosa per agradar Déu, però ell solament vol dones i homes que caminin davant d'Ell. Els seus camins no són pas feixucs, els seus camins volen fer d'aquest món un lloc millor per a tots i totes.

Dimarts 19 gener Lluc 24, 13-35

Quan el dolor i la derrota s'estableixen al nostre cor no ens adonem que Jesús segueix caminant amb nosaltres. Els deixebles d'Emmaús no van poder reconèixer en l'home que caminava amb ells al seu mestre; però Jesús ressuscitat no va, per això, deixar-los sols. Encara que no puguem veure Jesús al nostre costat Ell continuarà amb nosaltres, perquè la seva fidelitat és per sempre.

Dimecres 20 gener Salms 86, 11-16

El salmista, abocat a l'enfrontament amb els seus adversaris, demana a Déu la fortalesa per poder tirar endavant, per seguir fidel als camins del Senyor. Quan ens empenyin perquè abandonem el que sabem que hem de fer, quan ens diguin "en trauràs més profit de fer injustícia", aleshores hem de tornar a Déu, mirar el seu amor i demanar-li forces per ser fidels a Ell.

Dijous 21 gener Gènesi 11, 1-9

Quina és la por de Déu vers la torre de Babel? Ell no vol que ens tanquem en ciutats fortificades. Ell no vol que la humanitat es construeixi en comunitats tancades, on els homes i les dones solament es relacionen amb els que són dels seus. Déu vol que la humanitat es construeixi en relació, perquè tots som comunitat humana, els uns ens devem als altres, encara que no siguin dels nostres.

:

Divendres 22 gener Rut 4, 13-18

La valentia de Rut i Booz va aconseguir rescatar Noemí del pou on havia estat abocada. La moabita i el jueu es van unir per fer misericòrdia a la vídua, que ja no tenia res. D'aquesta unió de forces va sorgir el llinatge de David, el llinatge de Jesús. No desestimem els que no són com nosaltres. No oblidem que per damunt de tot hi ha l'amor i la misericòrdia per a tots i totes, i que la podem practicar amb tot aquell que ens envolta.

Dissabte 23 gener Habacuc 3, 17-19

El profeta veu la desesperació al seu voltant, la terra no dóna fruit, els animals de pastura són morts, no hi ha aliment pel poble; però, encara que tot el que l'envolta li parla de fam i de dolor, ell segueix alegrant-se en el Senyor. Com pot ser capaç de lloar Déu des de la desesperança? La confiança de què Déu no ens abandona és el que ens manté fermes davant de l'adversitat.

Diumenge 24 gener 3 Joan 2-8

L'hospitalitat és una de les bases del cristianisme, practicar l'hospitalitat és donar-se a aquell que no és dels nostres, és fer per aquell que és diferent allò que fariem per un familiar. L'escriptura ens demana ser hospitalaris, ser acollidors i superar les nostres diferències asseguts junts a una taula compartint el menjar i la conversa amb el que no és com nosaltres.

Dilluns 25 gener Hebreus 13, 12-16

Jesús va viure als marges. Ell no s'amagà darrere de la religiositat jueva, sinó que va sortir als camins per compartir la seva vida amb tots els que eren exclosos socialment. Jesús morí fora de la porta, fora de la societat que predicava un Déu que en realitat no vivia. Allà és on ens espera Jesús, als camins, fora de les nostres seguretats, fora dels nostres murs.

:

Dimarts 26 gener Lluc 22, 14-23

La taula del Senyor és oberta, oberta a tots, fins i tot a aquell que el va traïr. Jesús no donà la seva vida per a un quants, sinó per a tota la humanitat. Moltes vegades ens és difícil acostar-nos als altres, als que no creuen el mateix que nosaltres. Però, Jesús no fa accepció de persones, Ell dóna llibertat. I nosaltres hem d'aprendre a donar-la també.

Dimecres 27 gener Salms 15

Les nostres exigències no són les de Déu, les nostres normes no són les seves. Ell obre la seva casa a tots aquells que practiquen la justícia, als que diuen veritat i no fan mal al altres. Les nostres diferències no han de separar-nos. Allò que a Déu agrada, i que veiem en els altres ha d'unir-nos. La humanitat s'agermana en la justícia i la misericòrdia que Déu demana a tots i a totes.

Dijous 28 gener Salm 113

La lloança no és quelcom que s'esdevingui solament els diumenges; la nostra lloança va més enllà dels cànctics i les accions de gràcies. La lloança del poble de Déu és una actitud de vida, un dia a dia que proclama en cada acte, en cada decisió i en cada opció la grandesa de Déu.

Divendres 29 gener Nombres 6, 22-27

Les benediccions eren considerades com a paraules de compliment per al poble jueu. No aixecaven la veu per demanar-les si no volien que es complissin, perquè creien que allò demanat a Déu per un altre Déu ho faria. La benedicció no és quelcom que un demana per a sí mateix, sinó allò que vols per a un altre. Demanen benedicció, demanen que Déu posi la seva mà sobre tots aquells en ens envolten.

Dissabte 30 gener Jonàs 2, 3-10

Des de la foscor profunda de l'estómac de la balena, Jonàs alça un cant de confiança vers Déu: Ell és l'únic que posseeix la salvació. La pregària del que pateix, la pregària del que viu amb dolor, la pregària de tot home i tota dona s'alça a Déu, Ell és el nostre consol. Ell és la nostra confiança encara que la foscor regni al nostre voltant.

Diumenge 31 gener 2 Samuel 12, 1-13

Com David, moltes vegades ens és més fàcil acusar el altres i veure més les seves faltes que les nostres. Carreguem contra aquells que no porten vides dignes, sense donar-nos compte que nosaltres estem fent el mateix que ells. Déu sempre està disposat a ensenyar-nos el seu camí, Ell mai ens deixa de costat, sinó que com a fills i filles seus ens instrueix, però nosaltres hem d'estar disposats a sentir la seva veu.

Dilluns 1 febrer Filipencs 2, 1-11

El meravellós càntic que ens ofereixen aquests versets ens recorda que masses vegades el nostre orgull està per sobre de l'amor, que la nostra supèrbia sura per sobre de l'Esperit. Si el Déu Totpoderós va prendre condició d'esclau per amor a nosaltres, què no hauríem d'estar disposats a fer per amor als nostres germans?

Dimarts **2** **febrer** Marc 1, 30-31

Igual que a la sogra d'en Pere, Jesús s'ha acostat a nosaltres, ens a ofert la seva mà per guarir-nos, per oferir-nos la capacitat de viure plenament. Quina ha de ser la nostra resposta davant la guarició que Jesús ens dóna? Aixecar-nos i servir al altres. Aixecar-nos i treballar per a tots els altres.

Dimecres **3** **febrer** Salm 77, 1-16

Sempre hi ha un moment, o més d'un, en què dubtem de si Déu ens escolta. No veiem respostes a les nostres oracions, i l'angoixa ens ofega. En aquests casos, no pensis que tens l'exclusiva, busca un germà amb qui compartir els teus neguits i prega amb ell; medita en la Paraula i segueix pregant amb fe renovada. Déu sempre t'escolta encara que no vegis les respostes immediatament.

Dijous **4** **febrer** Salms 81, 8-16

La llibertat que Déu ens ha concedit és nostra, Ell no ens imposa seguir-lo, Ell no ens manega com a marionetes perquè fem allò que no volem. Però sabem que si seguim Déu estarem caminant per la senda correcta. Ell ens espera per caminar amb nosaltres, Ell ens espera, però mai ens obliga.

Divendres **5** **febrer** Deuteronomi 30, 11-14

El Senyor no ens demana que fem coses extraordinàries. El Senyor no ens demana impossibles. La seva paraula ens parla al cor, però no solament per consolar-nos, no solament per fer-nos sentir bé. La paraula de Déu és a la nostra boca i al nostre cor perquè la practiquem, perquè la paraula pot canviar el món, sempre que estiguem disposats a viure-la.

Dissabte 6 febrer Malaquies 3, 13-18

És cansat seguir a Déu? Hi ha algun profit en buscar la justícia? Els dolents, al cap i a la fi, sense remordiments, no cometen injustícia i encara en treuen profit? Quan defallim, quan hi han dies en què ens costa enfrontar-nos a les temptacions que aquesta societat ens ofereix, en aquests moments hem de recordar que Déu vol justícia, i el seu poble ha de practicar-la per ser d'exemple a tots els que ens rodegen. Un dia regnarà la justícia per tota la humanitat, mentrestant siguem forts i fem que, al menys, regni a les nostres vides.

Diumenge 7 febrer Josuè 24, 17-25

La idolatria va ser un pecat que sempre va viure en mig del poble d'Israel. Un pecat del qual generació rere generació Déu els va haver d'advertir. Nosaltres no adorem déus de pedra, ni estàtues de fusta, però sí que, moltes vegades, posem per davant de Déu les coses que ens ofereix la nostra societat. Déu ens crida a complir el nostre pacte amb ell; Déu ens diu serviu-me i escolteu la meua veu.

Dilluns 8 febrer Romans 12, 1-8

La nostra societat ens enganya moltes vegades, posant davant nostre la temptació de categoritzar les persones, de classificar-les segons la seva utilitat. Però Pau ens insta, en aquests versets, a no oblidar mai que tots som un cos, no hi ha unes persones més importants que les altres, no hi ha uns per sobre dels altres. Enmig d'aquest món visquem de forma diferent, visquem com a Déu li agrada.

Dimarts 9 febrer Joan 17, 14-22

La voluntat de Jesús no va ser treure'ns d'aquest món, perquè ell l'estima, per això es va consagrar. Estem al món, encara que no som d'aquest món, vivim enmig d'una societat, però no ens comportem com Ell predica. La nostra manera de viure que ens ensenya Jesús és la que convencerà al món que Ell és la salvació.

Dimecres 10 febrer Salm 19

El salmista veu la glòria de Déu en la seva creació, en la natura que l'envolta i es dóna compte de la seva grandesa. I davant la magnificència de Déu pensa que no viu com a ell li agrada, que el seu esforç no el durà a agradar-lo, perquè la realitat és que fallem, que moltes vegades errem en les nostres decisions, però Déu no busca éssers humans perfectes, sinó persones que davant d'Ell siguin sincers. De cor parlem amb Déu, i de cor Ell és la nostra salvació.

Dijous 11 febrer Salm 117

Aquest petit salm canta les dues més gran meravelles amb les que els homes i les dones podem estar confiats: Déu és amor i Ell sempre és fidel. Pot haver-hi quelcom més gran? Podem demanar alguna cosa més? Confiem que sempre l'amor de Déu és amb nosaltres, perquè Ell és l'únic fidel.

Divendres 12 febrer Èxode 2, 23-25

Quan la desesperança regna, quan el dolor és més fort que l'alegria, quan la por s'instal·la al nostre cor i creiem que no hi ha sortida, aleshores parlem al nostre cor, cridem a la nostra ment i recordem que Déu sempre escolta el clam dels que pateixen, Déu sempre mira el món i pateix amb nosaltres. Ell sempre comprèn les nostres situacions.

Dissabte 13 febrer Joel 2, 1-2 i 12-17

El Senyor sempre està disposat a perdonar, Ell mira les nostres errades i diu: si de cor us en penediu jo perdonaré la maldat, jo oblidaré la transgressió. Però no serveixen les accions externes si no canviem el nostre cor. Déu vol sinceritat, de què serveixen les llàgrimes de cocodril? No hi ha penediment sense sinceritat, no hi ha perdó si no ho fem de cor.

Diumenge 14 febrer Salms 51, 1-17

Quantes vegades separem les nostres accions de Déu? Quantes vegades pensem que podem viure sense fer-nos responsables dels nostres actes davant d'Ell? Tota la nostra vida és davant d'Ell, totes les nostres decisions les mira i les prèn en consideració. Demanem que l'Esperit de Déu visqui en cada una de les nostres opcions, per ser els fills dignes que Ell mereix.

Dilluns 15 febrer 2 Corintis 5, 20 – 6, 10

Si Jesucrist va patir per amor a nosaltres i ho va fer com a digne Fill de Déu, què no farem? Encara que l'aflicció regni a les nostres vides, encara que ens calumniïn i no ens entenguin, nosaltres hem de caminar, hem de viure i hem de comportar-nos tal i com Jesús ho va fer entre nosaltres. Som uns afligits que sempre estan alegres, perquè sabem qui ens acompanya en el nostre camí, sabem a qui seguim.

Dimarts 16 febrer Mateu 6, 1-6 i 16-21

Quan treballem, quan ens esforcem, quan fem qualsevol cosa, no esperem dels que ens envolten la consideració i aprovació, no esperem dels altres que ens elogiïn i ens donin copets a l'esquena. Per Déu, i solament per Ell, treballem i ens esforcem enmig de la seva creació.

Dimecres 17 febrer Isaïes 58, 1-12

La sinceritat de les nostres accions és important per Déu, no ens serveix de res dissimular els nostres sentiments amb bones accions, si aquestes no estan fetes de cor. Déu no mira el nostre treball, Déu no compta les nostres gestes. Ell mira el nostre cor i veu les nostres intencions. Ell no demana sacrificis a les nostres vides, sinó que compartim i visquem pensant en aquells que ens envolten.

Dijous 18 febrer Deuteronomi 26, 1-11

Les benediccions del Senyor són per compartir-les. L'oració que el poble de Déu feia a l'hora de portar al temple les primeres ofrenes és una acció de gràcies que ens adonem de que tot el que posseïm és per do de Déu; per això el compartir ha de ser la nostra manera de gaudir d'allò que tenim, perquè nosaltres tampoc som els propietaris, tot allò que tenim és do de Déu i com a do ho compartim amb els altres.

Divendres 19 febrer Salm 91, 1-2 i 9-16

La promesa de salvació del Senyor va molt més enllà de no patir o d'esperar que no ens succeeixi cap mal. Seré amb ell en la tribulació ... aquesta és la promesa que sustenta els nostres dies dolents, les nostres malalties o els nostres patiments. Sabem que en la foscor no estem sols, sabem que el Senyor ens acompanya.

Dissabte 20 febrer Romans 10, 8-13

No hi ha res que ens faci més dignes que altres ésser humans per acostar-nos a Déu, tot home o tota dona que el crida, que l'invoca, que amb el cor creu i amb els llavis confessa rebrà de Déu la salvació, rebrà del Senyor la seva misericòrdia.

Diumenge 21 febrer Lluc 4, 1-13

Si hi ha quelcom que mai hem d'oblidar és que Jesús patí, igual que nosaltres, les temptacions que ofereix aquest món. Pensar en ell i en les seves necessitats; voler poder i glòria entre els homes, o jugar amb Déu per obtenir beneficis; no hi ha res que a Jesús no se li oferí. Per això, quan som temptats, quan se'ns posa al davant l'oportunitat de ser egoistes o d'actuar amb cobdícia, hem de pensar que podem superar-ho, perquè Jesús també ho va fer. Però si caïem, si ens equivoquem ell ens perdona, perquè sap com de dur és, moltes vegades, lluitar contra la temptació.

Dilluns 22 febrer Gènesi 15, 1-12 i 17-18

La promesa de Déu era inversemblant. Com podia Abraham creure que la seva descendència era tan gran com les estrelles del cel? A vegades és difícil confiar en les promeses de Déu, a vegades se'ns fa complicat creure i esperar. Però Abraham ho va fer, i encara que a la seva mort solament tenia dos fills, sabia que el pacte fet amb Déu s'acabaria complint, perquè la paraula de Déu és veritat sempre.

Dimarts 23 febrer Salm 27

El salmista encara no ha vist la salvació de Déu, encara és perseguit i aguitat pels seus enemics, però viu en la confiança que la salvació vindrà de Déu, que Ell no l'abandonarà. Moltes vegades tenim por de situacions que estem vivint, o de patiments que ens fan mal, però el Senyor és la nostra llum, Ell ens defensarà, aquesta ha de ser la nostra confiança: el camí de la foscor no el fem sols, i al final trobarem la llum.

Dimecres 24 febrer Filipencs 3, 17 – 4, 1

Si el dubte s'instal·la al nostre cor, si la por supera la nostra valentia, si la raó no deixa parlar al cor, passi el que passi a la nostra vida hem de tenir la confiança de que el Senyor Jesucrist ens transformarà en criatures plenes. Aquesta és la nostra esperança. La fi que esperem és la transformació d'allò que ens separa de Déu, la fi en què confiem és que un dia serem com Jesús, i això ens manté fermes.

Dijous 25 febrer Lluc 13, 31-35

Un fariseu avisà Jesús que Herodes el buscava per matar-lo, però Jesús no sucumbeix a la por, no es deixar guanyar per la desesperança. Moltes vegades veiem que ens busquen, moltes vegades ens dona la sensació que la nostra nova manera de viure pot portar-nos problemes en aquesta societat injusta, però abans no arribi la nostra fi, demà i demà passat seguirem treballant, com ho va fer Jesús, fins al dia que el van prendre.

Divendres 26 febrer Lluc 9, 28-36

El deixebles van tenir l'honor de compartir amb Jesús la seva glòria, aquella que havia abandonat per fer-se home. Però, van voler quedar-se perpètuament en ella, és força agradable quedar-nos aquí; la glòria a la que havia renunciat Jesús va captivar els deixebles, però Jesús la va tornar a deixar. El camí d'abaixament va ser confirmat en aquesta decisió, un camí fet en l'amor per a la humanitat.

Dissabte 27 febrer Isaïes 55, 1-9

L'impiu i el malvat són cridats a deixar els seus camins, a deixar els seus pensaments. La misericòrdia de Déu abasta tothom, arriba fins a l'últim ésser que respira. La salvació de Déu és de franc, perquè és el seu amor qui la sustenta.

Diumenge 28 febrer Salms 63, 1-8

Quantes vegades no ens agradaria viure com ho fa el salmista, sempre davant la presència de Déu? Però, moltes vegades, el tràfec de les nostres vides no ens deixa gaudir de la comunió amb Déu. Si tens un moment, si de cops respires i et recordes d'Ell, no deixis escapar el moment, gaudeix-lo. Déu és al teu costat.

Dilluns 1 març 1 Corintis 10, 1-13

La lleialtat de Déu vers nosaltres és meravellosa. Ell camina al nostre costat donant-nos suport perquè res del que ens succeeixi arribi a ser insuportable. No cal que, en moments de desesperació, busquem ajuda en ídols, no cal que ens desesperem, perquè Déu ens farà forts per aguantar tot el que ens vingui. Mirem darrere nostre, mirem els que han viscut abans que nosaltres i, aleshores, en adonarem que Déu sempre ha estat al nostre costat.

Dimarts 2 març Lluc 13, 18-21

El Regne de Déu és com un gran arbre, on poder reposar a la seva ombra, on poder descansar a les seves branques. El Regne de Déu és com el llevat, que fa créixer la farina per poder fer pa. El Regne de Déu és moltes vegades una lluita enmig de la nostra societat, però aquesta lluita val la pena, perquè aquells que vénen a ell podran descansar i menjar. El Regne de Déu és un regne on es volen cobrir les necessitats dels homes i les dones.

Dimecres 3 març Josué 5, 9-12

Una vegada el poble de Déu arribà a la terra promesa, el mannà va deixar de caure del cel, perquè allà ja tenien la terra que podia donar fruits. Moltes vegades aixequem la mirada al cel esperant que plogui mannà i Déu no l'envia i, aleshores, ens entristim i pensem que Déu ens ha abandonat; però no ens adonem que els nostres peus estan sobre una terra que dóna fruit, una terra que s'ha de treballar, i que podrà alimentar-nos. No demanen a Déu que faci allò que podem fer nosaltres.

Dijous 4 març Salm 32

La felicitat del perdó és a l'abast nostre. La pau del perdó la tenim a tocar de les mans. Solament hem de ser sincers amb Déu i amb els nostres proïmes. En la nostra vida, moltes vegades, ens equivoquem i fem les coses malament, però Déu escolta la nostra disculpa i ens ensenya en cada error per poder créixer com a éssers humans complets.

Divendres 5 març 2 Corintis 5, 16-21

L'amor de Crist, la seva mort per nosaltres, ens ha concedit ser una nova creació, una creació que ja és present avui. Perquè avui podem mirar Déu i parlar amb Ell, i sentir el seu Esperit que ens acompanya cada dia; avui podem viure plena comunió amb el creador i sustentador de l'univers, perquè som nova creació, feta a imatge de Crist.

Dissabte 6 març Lluc 15, 1-3 i 11-32

Tot som una mica fills pròdigs, però també som una mica germà gran; moltes vegades el que Déu perdona no podem perdonar-lo nosaltres, i com Déu estima no podem estimar nosaltres. Mirem la figura del Pare, inspirem-nos en el seu amor, la seva compassió i la seva misericòrdia, vers els pecadors, i aprenem a estimar més que a jutjar.

Diumenge 7 març Isaïes 43, 16-21

Aferrats a un passat més gloriós, amb la mirada posada en els dies que hem perdut, moltes vegades no podem apreciar el que de nou i meravellós està fent Déu al nostre voltant, perquè trobem a faltar allò que érem. No deixem que la tristor i la pena ens impedeixin de veure com Déu ens omple de benediccions, com Ell segueix treballant per a la nostra alliberació.

Dilluns 8 març Salm 126

Déu vol la nostra llibertat, Ell vol que visquem alegres, sense pors ni dolors, sense mals ni llàgrimes. Encara que moltes vegades la llibertat triga a arribar, encara que moltes vegades sembla que no hi ha sortida a allò que estem vivint, Déu ho farà. Aquesta és la nostra esperança, perquè Ell sempre ha complert la seva paraula.

Dimarts 9 març Filipencs 3, 4-14

Per a l'apòstol Pau no hi ha res millor que correr la carrera per arribar a ser com Crist Jesús. No té de què gloriar-se, no té res a què aferrar-se, perquè en Crist tota la resta ha perdut sentit. Tot allò que humanament ens fa dignes d'admiració, davant de Crist queda com a deixalles. Hi ha res més meravellós que Crist? Hi ha res que mereixi més la pena que seguir corrent per acostar-nos a Ell?

Dimecres 10 març Joan 12, 1-8

El gest de Maria és molt simbòlic, tal i com Jesús diu és una preparació per a la seva sepultura, però al mateix temps és una mostra d'amor i reverència, perquè allò que ella tenia de més valor ho va vessar sobre Jesús, el seu mestre. Quantes coses de valor guardem per nosaltres? Vessem sobre els que tenim a prop allò que tenim, allò que és especial, i fer-ho amb amor serà com haver-ho donat al mestre.

Dijous 11 març Salm 119, 9-16

El salmista entén la paraula de Déu, els seus preceptes, com allò que pot guiar la seva vida, com allò que farà íntegra la seva conducta. Però no és pas amb la memorització o la recitació que podrà trobar els camins de Déu, és amb la interiorització de la paraula que Ell omplirà de sentit les seves decisions.

Divendres 12 març Èxode 15, 1-21

La salvació de Déu es manifesta en miracles meravellosos, la salvació de Déu destrueix l'enemic i arrenca de la terra els opressors i els exèrcits; però quantes vegades no és així? Quantes vegades demanem una salvació amb grans prodigis? No ens ha de mancar la fe quan la salvació triga a arribar, perquè si Déu no fa obrir el mar davant nostre, aleshores segur que ens ajudarà a caminar sobre les aigües.

Dissabte 13 març Rut 4, 13-22

Al final de la història de Noemí el seu rescatador no és pas Booz, no és pas Rut, ni tan sols, segons el text, és el Senyor. Qui rescata per a Noemí la terra. Qui li torna l'alegria és Obed, nascut de Rut, però que serà fill de Noemí. De les coses petites Déu fa grans miracles, de l'infant desvalgut fa Déu la salvació de Noemí.

Diumenge 14 març Isaïes 12, 1-6

El profeta mira el poble de Déu, un poble oprimat, un petit reialme enmig de grans potències poderoses que amenacen la seva llibertat, que poden trencar el seu camí. El profeta mira el poble de Déu i li diu: no temis, avui encara no, però arribarà un dia que cantaràs, amb goig, amb veu de crit, perquè Déu et salvarà.

Dilluns 15 març 1 Corintis 13, 1-13

No hi ha res més important que l'amor, aquest és el motor de tot, és l'inici i és el final. Tot el que fem, tot el queensem, tot el que som ha d'estar mogut per aquest amor diví que Déu ha vessat sobre nosaltres. Tot ha d'estar dirigit per l'amor que Jesús ens va ensenyar a tenir.

Dimarts 16 març Lluc 6, 46-49

Ni la tempesta, ni la torrentada, ni el vent huracanat, ni cap investida d'aquestes que ens dona la vida podrà fer-nos caure si estem arrelats en Jesús, si Ell és el nostre fonament, si Ell és la nostra roca. Res no ens podrà fer caure, perquè qui ens sosté en peu és el mateix Déu.

Dimecres 17 març Salm 62

On és la nostra confiança? En què posem els ulls per no trontollar? En què ens esforcem per no caure? Déu, Ell és la salvació. El Senyor, en ell resideix la veritable bondat. Mirem Déu, lloem el Senyor, cantem cànctics perquè Ell és la nostra roca.

Dijous 18 març Salm 116 1-9

El Senyor mira la terra, observa la humanitat i vessa la seva salvació sobre tots el homes i totes les dones. Els humils són forts en Ell, els febles reben la seva salvació. Déu no menysprea la feblesa de la humanitat, en ella es fa fort, en ella fa brillar la seva justícia. Caminem davant de Déu, davant del Senyor que arregla els nostres camins.

Divendres 19 març Nombres 12, 1-16

Quantes vegades no tenim raó? Quantes vegades no sabem que el mal l'han fet els altres? Després de les crítiques de Maria i Aaron, Moisés no es va alçar en contra d'ells sinó que pregà Déu perquè guarís la seva germana, i quan Déu no va voler fer-ho, ell esperà que passés la seva lepra per seguir el viatge. Com reaccionen nosaltres davant les ofenses dels altres?

Dissabte 20 març 2 Reis 4, 1-7

Com ens agradaria que aquest miracle succeís a casa de tots els que passen necessitat! Però sabem que, normalment, no hi ha miracles, sabem que, normalment, qui passa fam, la seguirà passant. Preguem Déu perquè la nostra ofrena es multipliqui i puguem ajudar a tots els que passen necessitat. Preguem Déu perquè la nostra generositat augmenti.

Diumenge 21 març Jeremies 3, 19-25

És bo que davant de Déu siguem sincers en les nostres faltes i els nostres errors; és bo que reconeguem el nostre pecat i el confessem, però no podem oblidar mai que el primer pas per rebre el perdó l'ha fet el nostre Senyor. Ell s'acosta a nosaltres, Ell vol redimir-nos, Ell ens vol salvar.

Dilluns 22 març 1 Pere 1, 13-25

La santedat que se'ns demana no és pas una postura mística, sinó quelcom que abasti tota la nostra vida, totes les nostres decisions, tot allò que fem i pensem. L'amor que se'ns reclama no és pas una estimació escollida, sinó un donar-nos totalment als altres. Santedat i amor cada dia, en cada instant, tal i com Jesús va fer amb nosaltres.

Dimarts 23 març Marc 10, 46-52

Si Jesús ens ha obert el ulls, si veiem el camí que tenim al davant, un camí de patiment, un camí de dolor, però alhora un camí d'esperança i de salvació, no tinguem por, aixequem-nos i caminem amb Jesús, per enfrontar-nos a la maldat dels homes, a la injustícia del món, caminem amb Jesús per portar esperança i salvació.

Dimecres 24 març Lluc 19, 28-40

L'alegria de l'entrada a Jerusalem contrasta amb allò que, dies més tard, succeirà dintre. Però aquesta mostra de valentia, aquesta decisió de Jesús d'enfrontar-se als seus enemics dins de les portes de la seva ciutat ha de ser inspiradora per nosaltres. Moltes vegades hem d'enfrontar-nos a decisions difícils, Fem-ho amb valentia i alegria, perquè Jesús és amb nosaltres.

Dijous 25 març Isaïes 42, 1-9

Ni amb espases, ni amb guerres, ni amb imposicions, la justícia que Déu vol per a la humanitat arriba amb pau, misericòrdia i amor, arriba en la veritat del seu Fill. No vulguem nosaltres per la força imposar els nostres criteris, i no tinguem por d'enfrontar-nos a les dificultats sense la força de la imposició. Déu és qui ens protegeix i ens dóna la mà en el nostre camí.

Divendres 26 març 1 Corintis 1, 18-31

Les nostres categories, els nostres raonaments, tot allò que és sensat per a la humanitat topa de front amb la creu i els fets de Jesús, el Crist. Déu no volgué que la saviesa humana pogués entendre-ho, perquè no són els nostres raonaments allò que ens acosta a Déu sinó la bogeria del seu amor, la insensatesa de la seva misericòrdia.

Dissabte 27 març Hebreus 12, 1-3

Si en aquesta vida ens costa tirar endavant, si el que ens envolta és injustícia i patiment, si de vegades defallim perquè el nostre bon fer no és acceptat, mirem Jesús que no va rebutjar el patiment, que no va considerar oprobi l'insult; Ell és el nostre exemple en la lluita, Ell és el nostre baluard en la batalla.

Diumenge 28 març Èxode 12, 1-14

La fundació del poble de Déu es basa en el seu alliberament de l'opressió i l'esclavatge a la terra d'Egipte, i el memorial d'aquest fet ha de ser per sempre, perquè no podem oblidar tot allò que Déu ha fet per nosaltres, perquè la nostra esperança viu en la certesa que Ell sempre acabarà portant llibertat per a la humanitat.

Dilluns 29 març Joan 18, 1 – 19, 37

Avui no hi ha paraules, avui no hi ha indicacions; aquest matí toca mirar la història de la creu, aquest matí solament podem callar davant allò que Jesús féu per nosaltres. Fem acció de gràcies per la salvació que hem rebut.

Dimarts 30 Març Joan 19, 38-42

Després de la mort, la sepultura. Després del patiment i el dolor, el descans de la tomba. El silenci de la desesperança, les llàgrimes de la pèrdua; sabem que aquí no acabarà la història, però avui, com els deixebles en aquells dies, plorem per la mort de Déu, plorem pel Déu crucificat, plorem per la mort injusta que han patit en el nostre món molts homes i masses dones.

Dimecres 31 març Salm 98

La mort ja no és la fi, la tomba ja no és una presó eterna. En Jesús han estat vindicades totes les víctimes injustes, en Jesús han estat revelada la resurrecció de la humanitat i de tota la creació de Déu. Ell ens ha salvat, i la seva salvació abastarà tot el món, tota la seva història, tots els seus temps.
